

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**
dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 29 sierpnia 2013 r.

DIS/DEC- 884/13/55242

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1, art. 22 w związku z art. 36 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 40 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie przetwarzania danych osobowych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego,

nakazuję Naczelnikowi Urzędu Skarbowego, jako administratorowi danych osobowych, usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych poprzez:

1. Zastosowanie środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności zabezpieczenie danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem, poprzez: nadanie w formie pisemnej użytkownikom systemu informatycznego o nazwie „A” (służącego do rejestracji [...]) uprawnień do przetwarzania danych osobowych w tym systemie, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

2. Zgłoszenie do rejestracji zbioru danych osobowych przetwarzanych w systemie informatycznym o nazwie „A”, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

3. Uzupelnienie polityki bezpieczeństwa o następujące informacje dotyczące przetwarzania danych osobowych w systemie informatycznym o nazwie „A”: wykaz budynków, pomieszczeń lub części pomieszczeń, tworzących obszar, w którym przetwarzane są dane osobowe; wykaz zbiorów danych osobowych wraz ze wskazaniem programów zastosowanych do przetwarzania tych danych; opis struktury zbiorów danych wskazujący zawartość poszczególnych pól informacyjnych i powiązania między nimi; sposób przepływu danych pomiędzy poszczególnymi systemami; określenie środków technicznych i organizacyjnych niezbędnych dla zapewnienia poufności, integralności i rozliczalności przetwarzanych danych; w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

4. Uzupelnienie instrukcji zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych o następujące informacje dotyczące przetwarzania danych osobowych w systemie informatycznym o nazwie „A”: procedury nadawania uprawnień do przetwarzania danych i rejestrowania tych uprawnień w systemie informatycznym oraz wskazanie osoby odpowiedzialnej za te czynności; stosowane metody i środki uwierzytelnienia oraz procedury związane z ich zarządzaniem i użytkowaniem; procedury rozpoczęcia, zawieszenia i zakończenia pracy przeznaczone dla użytkowników systemu; procedury tworzenia kopii zapasowych zbiorów danych oraz programów i narzędzi programowych służących do ich przetwarzania; sposób, miejsce i okres przechowywania: elektronicznych nośników informacji zawierających dane osobowe, kopii zapasowych, o których mowa powyżej; sposób zabezpieczenia systemu informatycznego przed działalnością oprogramowania, którego celem jest uzyskanie nieuprawnionego dostępu do systemu informatycznego; sposób realizacji wymogu odnotowania przez system informatyczny informacji o odbiorcach, którym dane osobowe zostały udostępnione, dacie i zakresie tego udostępniania; procedury wykonywania przeglądów i konserwacji systemu oraz nośników informacji służących do przetwarzania danych, w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

U z a s a d n i e

Inspektorzy upoważnieni przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przeprowadzili kontrolę (sygn. akt [...]) u Naczelnika Urzędu Skarbowego (zwanym dalej również „Urzędem”) w celu ustalenia zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie

danych osobowych, tj. ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą”, oraz rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024), zwane dalej „rozporządzeniem”. Zakresem kontroli objęto przetwarzanie przez Naczelnika Urzędu Skarbowego [...] osób przebywających na terenie Urzędu ([...] [...] i [...] budynku oraz terenu przyległego).

W toku kontroli odebrano od pracowników Urzędu ustne wyjaśnienia, skontrolowano systemy informatyczne oraz dokonano oględzin pomieszczeń, w których odbywa się przetwarzanie danych osobowych. Stan faktyczny został szczegółowo opisany w protokole kontroli, który został podpisany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ustalono, że w procesie przetwarzania danych osobowych Naczelnik Urzędu, jako administrator danych, naruszył przepisy o ochronie danych osobowych poprzez:

1. Niezastosowanie odpowiednich środków organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności niezabezpieczenie danych osobowych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną (art. 36 ust. 1 ustawy).
2. Niezgłoszenie do rejestracji zbioru danych osobowych przetwarzanych w systemie informatycznym o nazwie „A” (art. 40 ustawy).
3. Niezawarcie w polityce bezpieczeństwa informacji dotyczących przetwarzania danych w systemie informatycznym o nazwie „A”, określonych w § 4 rozporządzenia.
4. Niezawarcie w instrukcji zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych informacji dotyczących przetwarzania danych w systemie informatycznym o nazwie „A”, określonych w § 5 rozporządzenia.

W związku z powyższym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie w celu wyjaśnienia okoliczności sprawy. Pismem zawiadamiającym o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie (znak: [...]) Naczelnik Urzędu, jako administrator danych został poinformowany o prawie czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie pismem z dnia [...] lipca 2013 r. ([...]) Naczelnik Urzędu wyjaśnił m. in., iż:

- zapis obrazu w postaci [...] osób zarejestrowanych przez system informatyczny o nazwie „A” nie stanowi zbioru danych osób i dlatego nie podlega obowiązkowi zgłoszenia do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych;
- dane osobowe przetwarzane za pomocą przedmiotowego systemu nie są w żadnym stopniu katalogowane w sposób umożliwiający dotarcie do zapisu danych konkretnej osoby;
- system informatyczny o nazwie „A” nie posiada urządzeń umożliwiających wyszukanie w zarejestrowanych nagraniach danych konkretnej osoby;
- „przepisy ustawy o ochronie danych osobowych regulują zasady przetwarzania danych osobowych o charakterze tekstowym. Odnośnie danych w postaci zapisu obrazów i dźwięków (np. zapisu z [...]) ustawa ta nie zawiera stosownych regulacji”;
- urządzenie sterujące i konsola [...] zainstalowane są w pomieszczeniu ochrony i w związku z tym system [...] obsługiwany jest wyłącznie przez pracowników ochrony koncesjonowanej firmy ochroniarskiej „I Sp. z o.o.” ;
- pracownicy ww. firmy [...] nie mają żadnego dostępu do danych osobowych przetwarzanych w systemie informatycznym o nazwie „B” (system służący do przetwarzania danych osobowych [...]) i w związku z tym w żaden sposób nie mogą powiązać obrazu zapisanego w „A” z danymi osobowymi przetwarzanymi w systemie informatycznym o nazwie „B”. Natomiast pracownicy Urzędu obsługujący system informatyczny o nazwie „B” mają dostęp do „A” jedynie w celu <konfiguracji i pomocy w obsłudze tego systemu przez pracowników firmy [...]j>;
- zapis wizyjny z [...] nie posiada żadnego powiązania ze zbiorem danych osobowych [...] Urzędu;
- w Urzędzie zainstalowane są [...] o [...], co powoduje, że [...] na [...] uniemożliwia jednoznaczną identyfikację osoby pozwalając jedynie na obserwację zdarzeń w budynku i jego obrębie, stwarzających potencjalne zagrożenia i w żaden sposób nie jest katalogowany pod względem [...] osób;
- identyfikacja osoby skarżącej się na [...] na sali obsługi [...], której [...] został zarejestrowany w „A” była możliwa tylko dlatego, że osoba ta była znana osobiście pracownicy Urzędu, jak również na podstawie informacji zawartej w złożonej skardze, gdzie wskazane zostało w jakim dniu i o której godzinie opisane zdarzenie miało miejsce;
- przy wykorzystaniu nagrania z [...] Urząd działał na podstawie art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r., poz 267), zgodnie z którym „w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli”, jak również działał na podstawie art. 75 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym „jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia

sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny”;

- jeżeli na podstawie nagrania obrazu z [...] [...] skierowanej na [...] Urzędu, udało się odczytać tablice rejestracyjne pojazdu, to na tej podstawie nie można jednoznacznie wskazać osoby kierującej pojazdem, gdyż dana osoba niekoniecznie musi być właścicielem (współwłaścicielem) pojazdu. Ponadto, w takim przypadku ewentualna identyfikacja osoby wiązałaby się z koniecznością wystąpienia do innych organów np. Policji, co niewątpliwie wymagałoby nadmiernych kosztów, czasu lub działań, o których mowa w ust. 3 art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych.

Ponadto, do pisma z dnia [...] lipca 2013 r. załączono inny dowód w postaci oświadczenia osoby, która na podstawie wizerunku zarejestrowanego przez [...] [...] zidentyfikowała jednego z klientów Urzędu (oświadczenie z dnia [...] lipca 2013 r.).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Naczelnik Urzędu nie odniósł się do kwestii dotyczącej nadania w formie pisemnej użytkownikom systemu informatycznego o nazwie „A” (służącego do rejestracji [...] osób [...]) uprawnień do przetwarzania danych osobowych w tym systemie, jak również nie odniósł się do braku w dokumentacji dotyczącej przetwarzania danych osobowych, tj. polityce bezpieczeństwa oraz instrukcji zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych, informacji dotyczących przetwarzania danych osobowych w systemie informatycznym o nazwie „A,,.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył co następuje:

1. Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy, administrator danych jest obowiązany zastosować środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem.

Jak ustalono w toku kontroli, osobom, które zostały upoważnione przez administratora danych do przetwarzania danych osobowych w systemach informatycznych nadawane są uprawnienia do przetwarzania danych osobowych w danym systemie informatycznym. Uprawnienia te nadawane są na podstawie pisemnych „Wniosków o nadanie/zmianę/odebranie uprawnień użytkownika systemu”. Wniosek, o którym mowa powyżej podpisany jest przez bezpośredniego przełożonego danego pracownika oraz administratora systemu informatycznego, następnie akceptowany jest przez Naczelnika Urzędu lub jego zastępcę. Natomiast jak ustalono

w toku kontroli użytkownikom systemu informatycznego o nazwie „A” nie zostały nadane w formie pisemnej uprawnienia do przetwarzania danych osobowych w tym systemie.

Pismem z dnia [...] lipca 2013 r. ([...]), stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, Naczelnik Urzędu nie odniósł się do kwestii dotyczącej nadania w formie pisemnej użytkownikom systemu informatycznego o nazwie „A” uprawnień do przetwarzania danych osobowych w tym systemie, a zatem należy uznać, iż nie został przywrócony w tym zakresie stan zgodny z prawem.

2. Zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy, administrator danych prowadzi dokumentację opisującą sposób przetwarzania danych oraz środki, o których mowa w ust. 1. W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia, na dokumentację, o której mowa w § 1 pkt 1, składa się polityka bezpieczeństwa i instrukcja zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych, zwana dalej „instrukcją. Zgodnie z ust. 2, dokumentację, o której mowa w § 1 pkt 1, prowadzi się w formie pisemnej. Dokumentacja, o której jest mowa wyżej, zgodnie z ust. 3, wdrożona została przez administratora danych.

2.1. Zgodnie z § 4 rozporządzenia polityka bezpieczeństwa zawiera: wykaz budynków, pomieszczeń lub części pomieszczeń, tworzących obszar, w którym przetwarzane są dane osobowe; wykaz zbiorów danych osobowych wraz ze wskazaniem programów zastosowanych do przetwarzania tych danych; opis struktury zbiorów danych wskazujący zawartość poszczególnych pól informacyjnych i powiązania między nimi; sposób przepływu danych pomiędzy poszczególnymi systemami; określenie środków technicznych i organizacyjnych niezbędnych dla zapewnienia poufności, integralności i rozliczalności przetwarzanych danych.

Przedstawiona w toku kontroli polityka bezpieczeństwa na którą składają się następujące dokumenty: „Polityka Bezpieczeństwa Danych Osobowych Przetwarzanych w Systemie Informatycznym w Urzędzie Skarbowym”; „Polityka Bezpieczeństwa Informacji Urzędu Skarbowego”, „Polityka Bezpieczeństwa Danych Osobowych Przetwarzanych w Papierowym Zbiorze Dokumentów”, nie zawiera informacji, o których mowa w § 4 rozporządzenia, dotyczących systemu informatycznego o nazwie „A”.

2.2. Zgodnie z § 5 rozporządzenia, instrukcja, o której mowa w § 3 ust. 1, zawiera w szczególności: 1) procedury nadawania uprawnień do przetwarzania danych i rejestrowania tych uprawnień w systemie informatycznym oraz wskazanie osoby odpowiedzialnej za te czynności; 2) stosowane metody i środki uwierzytelnienia oraz procedury związane z ich zarządzaniem i użytkowaniem; 3) procedury rozpoczęcia, zawieszenia i zakończenia pracy przeznaczone dla użytkowników systemu; 4) procedury tworzenia kopii zapasowych zbiorów danych oraz programów i narzędzi programowych służących do ich przetwarzania; 5) sposób, miejsce i okres przechowywania:

a) elektronicznych nośników informacji zawierających dane osobowe, b) kopii zapasowych, o których mowa w pkt 4, 6) sposób zabezpieczenia systemu informatycznego przed działalnością oprogramowania, o którym mowa w pkt III ppkt 1 załącznika do rozporządzenia; 7) sposób realizacji wymogów, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 4; 8) procedury wykonywania przeglądów i konserwacji systemów oraz nośników informacji służących do przetwarzania danych.

W toku kontroli ustalono, iż w instrukcji zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych nie zostały zawarte informacje, o których mowa w § 5 rozporządzenia w odniesieniu do systemu informatycznego o nazwie „A”.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Naczelnik Urzędu nie odniósł się do braku w dokumentacji dotyczącej przetwarzania danych osobowych, tj. polityki bezpieczeństwa oraz instrukcji zarządzania systemem informatycznym służącym do przetwarzania danych osobowych informacji dotyczących przetwarzania danych osobowych w systemie informatycznym o nazwie „A”, a zatem należy uznać, iż nie został przywrócony w powyższym zakresie stan zgodny z prawem.

3. Zgodnie z art. 40 ustawy administrator danych jest obowiązany zgłosić zbiór danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy. Natomiast zgodnie z art. 7 pkt 1 powołanej ustawy przez zbiór danych rozumie się każdy posiadający strukturę zestaw danych o charakterze osobowym, dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie od tego, czy zestaw ten jest rozproszony lub podzielony funkcjonalnie. Przez administratora danych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę (...), decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych (art. 7 pkt 4 ww. ustawy).

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy, za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Zgodnie z ww. definicją dane osobowe mogą przybrać różną formę, mogą to być np.: zdjęcia, filmy, zarejestrowane wizerunki. Każda informacja, niezależnie od sposobu i formy jej wyrażenia, podlegać może ocenie z punktu widzenia pojęcia danych osobowych i każda informacja może zostać uznana za informację o charakterze osobistym.

Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy, osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne. Czynnikiem określającym cechy osoby będzie m.in. wizerunek osoby (cechy fizyczne), status majątkowy (cechy ekonomiczne), poglądy polityczne, religijne lub filozoficzne oraz przynależność wyznaniowa, partyjna lub związkowa (cechy te można zaliczyć do cech umysłowych, kulturowych

lub społecznych, w zależności od sposobu interpretacji tych pojęć). W przypadku obserwacji i rejestracji obrazu ww. cechy są możliwe do ustalenia.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 ustawy, informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań.

Biorąc pod uwagę powyższe, danymi osobowymi są zatem zarówno takie dane, które pozwalają na określenie tożsamości konkretnej osoby, jak i takie, które nie pozwalają na jej natychmiastową identyfikację, ale są, przy pewnym nakładzie kosztów, czasu i działań, wystarczające do jej ustalenia. Daną osobową będzie taka informacja, która pozwala na ustalenie tożsamości danej osoby, bez nadzwyczajnego wysiłku i nakładów, zwłaszcza przy wykorzystaniu łatwo osiągalnych i powszechnie dostępnych źródeł.

Jak ustalono w toku kontroli, w Urzędzie zainstalowany został [...] system [...]. System ten został zainstalowany na potrzeby ochrony osób i mienia Urzędu wynikających z przepisów ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221 z późn. zm.) oraz sprawdzania natężenia ruchu osobowego na sali [...] [...]. W skład systemu [...] wchodzi [...] [...] ([...] [...] znajduje się na [...] [...], [...] [...] przekazuje [...] ze [...]). Jedną z [...] zewnętrznych (skierowana na [...] [...] Urzędu Skarbowego) jest [...] [...] z możliwością powiększania[...]. Po powiększeniu [...] widoczne są m.in. tablice rejestracyjne samochodów znajdujących się na parkingu. Wszystkie [...] [...] przekazują kolorowy obraz wideo. Obraz przekazywany z [...] jest rejestrowany na rejestratorze w postaci cyfrowej na dyskach twardych. Rejestrator ten podłączony jest do lokalnej [...] [...] Urzędu. Ustalono również, iż dostęp do danych osobowych przetwarzanych w tym systemie możliwy jest według kryterium miejsca oraz chronologicznie według kryterium daty i czasu zdarzenia, gdyż na rejestratorze możliwe jest wyszukanie i podgląd nagrań według daty i godziny nagrania oraz możliwe jest wykonanie kopii zapasowej nagrania.

W toku czynności kontrolnych Naczelnik Urzędu wyjaśnił, iż Urząd nie zgłosił do rejestracji GIODO zbioru danych osobowych osób [...], gdyż zapis [...] z [...] nie posiada powiązania ze zbiorem danych, w którym przetwarzane są dane osobowe[...] Urzędu.

Nie można zgodzić się z ww. stanowiskiem bowiem należy wskazać, iż Urząd wykorzystał nagranie z [...] (z sali [...] [...]) w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie skargi jednego z klientów Urzędu, który kwestionował złą organizację pracy Urzędu. Fakt wykorzystania nagrania z [...] potwierdza treść oświadczenia z dnia [...] lipca 2013 r. (jednego z klientów Urzędu), które zostało przesłane do Biura GIODO, pismem stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego. Z treści tego oświadczenia wynika, iż na prośbę Naczelnika Urzędu „w związku z postępowaniem skargowym, zostałam poproszona o obejrzenie nagrania z kilku minut [...] z dnia [...] września 2012 r. Ze wszystkich petentów

przebywających w tym okresie na Sali obsługi podatnika rozpoznałam jedynie jednego klienta, gdyż jest mi znany z tego, że wielokrotnie, osobiście składał wnioski i odbierał zaświadczenia". Wobec tego należy stwierdzić, iż zarejestrowany [...] pozwolił na identyfikację osoby fizycznej (klienta Urzędu), bez nadzwyczajnego wysiłku i nakładów.

Natomiast w piśmie stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego Naczelnik Urzędu wskazał m.in., < iż zapis wizerunku zarejestrowany w „A” nie stanowi zbioru danych i z tego względu nie podlega obowiązkowi zgłoszenia do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych; dane z [...] nie są w żadnym stopniu katalogowane w sposób umożliwiający dotarcie do zapisu danych konkretnej osoby. System [...] nie posiada urządzeń umożliwiających wyszukanie w zarejestrowanych nagraniach danych konkretnej osoby >. W niniejszej sprawie bezsporne jest, iż dane zarejestrowane w ramach [...] [...] zapisywane są według kryterium czasu, jak również według kryterium miejsca (które tożsame jest z miejscem umieszczenia [...]). Wobec powyższego uznać należy, iż system [...] zawiera zestaw danych osobowych dostępnych według określonych kryteriów, będący zbiorem danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 1 ustawy.

Ponadto, należy zauważyć, iż strona błędnie przyjmuje, iż przepisy ustawy o ochronie danych osobowych regulują jedynie zasady przetwarzania danych osobowych o charakterze tekstowym, natomiast odnośnie danych w postaci zapisu obrazów i dźwięków (np. zapisu z [...]) ustawa o ochronie danych osobowych nie zawiera stosownych regulacji.

Tymczasem należy wskazać, iż na podstawie art. 6, w związku z art. 7 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych, możliwy jest przypadek, gdy zbiór danych osobowych będzie zawierał wyłącznie takie dane osobowe, które są informacjami dotyczącymi osoby możliwej do zidentyfikowania (natomiast nie będzie zawierał danych osobowych będących informacjami dotyczącymi zidentyfikowanej osoby), a za taki zbiór można uznać zbiór danych przetwarzanych w systemie informatycznym o nazwie „A”, gdyż za pomocą tego systemu Urząd przetwarza w ramach [...] [...] dane osobowe w postaci wizerunków osób przebywających w miejscach objętych [...] [...], a także inne informacje dotyczące tych osób, takie jak sposób zachowania, numery rejestracyjne pojazdów.

Nie można zgodzić się również ze stanowiskiem Naczelnika Urzędu, iż w przypadku jeżeli nawet na podstawie nagrania z systemu informatycznego o nazwie „A” możliwe jest odczytanie zarejestrowanych numerów rejestracyjnych pojazdów, to i tak na tej podstawie nie można jednoznacznie wskazać osoby kierującej pojazdem, gdyż osoba kierująca pojazdem niekoniecznie musi być właścicielem pojazdu. Należy bowiem zauważyć, iż na podstawie zarejestrowanych numerów rejestracyjnych pojazdów w uzasadnionych przypadkach istnieje możliwość ustalenia tożsamości właściciela danego pojazdu w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców utworzonej

na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.), który sam kierował danym pojazdem, lub który ewentualnie wskaże osobę kierującą danym pojazdem.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż na podstawie zarejestrowanych przez system informatyczny o nazwie „A” informacji w postaci wizerunków osób oraz numerów rejestracyjnych pojazdów, Urząd może zidentyfikować osoby, których dotyczą te informacje, a zatem informacje te należy uznać za dane osobowe w rozumieniu art. 6 ustawy.

Ponadto, w tym miejscu należy powołać się na stanowisko jakie reprezentuje niezależny europejski organ doradczy w zakresie ochrony danych osobowych i prywatności, tzw. Grupa Robocza ds. art. 291 (zwana dalej Grupą Roboczą), z którego wynika, iż stosując monitoring mamy do czynienia z przetwarzaniem danych osobowych. W swojej opinii z dnia 20 czerwca 2007 r. (nr 4/2007) Grupa Robocza wskazała, iż *„pojęcie danych osobowych obejmuje informacje dostępne w jakiegokolwiek formie, na przykład alfabetycznej, liczbowej, graficznej, fotograficznej czy akustycznej (...), w szczególności dane dźwiękowe oraz obrazowe zaliczają się do danych osobowych, jako że mogą zawierać informacje na temat osoby fizycznej”*. Ponadto, w opinii tej wskazano, iż *„istotnym czynnikiem pozwalającym na ocenę <wszystkich sposobów, jakimi można się posłużyć> w celu zidentyfikowania osoby jest cel przetwarzania danych przez administratora” (...), w przypadkach gdy celem przetwarzania danych jest identyfikacja osób, można przypuszczać, że administratorzy danych dysponują sposobami <jakimi można się posłużyć> w celu zidentyfikowania osoby, której dane dotyczą. Twierdzenie, że osoby nie są możliwe do zidentyfikowania, podczas gdy celem przetwarzania danych jest właśnie ich identyfikacja, zawierałoby wewnętrzną sprzeczność. Dlatego informacje takie należy uważać za dotyczące osób możliwych do zidentyfikowania, a przetwarzanie ich powinno podlegać przepisom dotyczącym ochrony danych osobowych”*. W tej samej opinii Grupa Robocza, w przykładzie nr 14 dotyczącym „nadzoru wideo” wskazała, iż *„celem nadzoru wideo jest zidentyfikowanie osób występujących na obrazie wideo w każdym przypadku, gdy administrator stwierdza taką potrzebę, należy uznać cały proces za przetwarzanie danych dotyczących osób możliwych do zidentyfikowania, nawet jeżeli niektóre zarejestrowane osoby nie są możliwe do zidentyfikowania w praktyce”*.

Również, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Wa211/13 wskazał, iż *„zawartość zbioru tworzyć mogą dane (informacje) wyrażone w różny sposób – słowem, dźwiękiem (np. zbiory nagranych wypowiedzi), obrazem (np. zbiory zdjęć używane do identyfikacji sprawców przestępstw), itd. Można przy tym uznać, że zbiorem danych osobowych jest zarówno zestaw danych, odnoszący się do wielu osób, jak i odnoszący się do jednej osoby”*.

W odniesieniu do szeregu cytatów z dokumentu o nazwie „Wymagania w zakresie regulacji monitoringu” zamieszczonego na stronie (www. [...]), wskazanych w piśmie Naczelnika Urzędu z dnia [...] lipca 2013 r. (znak: [...]) stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, wskazać należy, iż w powyższym dokumencie Generalny Inspektor sygnalizował, m.in., iż obowiązujące przepisy o ochronie danych osobowych w odniesieniu do monitoringu mają zastosowanie jedynie wtedy, gdy wskutek stosowania monitoringu dochodzi do utworzenia zbioru danych osobowych.

Jak wskazano powyżej, w systemie informatycznym o nazwie „A” przetwarzane są dane osobowe tworzące zestaw danych dostępnych według określonych kryteriów (będący zbiorem danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 1 ustawy), a więc stanowiących zbiór danych osobowych podlegający zgłoszeniu do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych. Nie stwierdzono też, aby zachodziły przesłanki wynikające z art. 43 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, zwalniające Naczelnika Urzędu z obowiązku rejestracji zbioru danych osobowych przetwarzanych w ww. systemie. Dlatego też uznać należy, iż Naczelnik Urzędu Skarbowego zobowiązany jest zgłosić zbiór danych osobowych przetwarzany w systemie informatycznym o nazwie „A” do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

W razie niewykonania decyzji w terminie zostanie wobec podmiotu zobowiązanego do jej wykonania wszczęte postępowanie egzekucyjne na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.).

